

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.4. Jactura gloriae caelestis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

DE TIMORE DOMINI, 27

utramque committe , IGNEM ÆTERNUM. *Ignem*, nil gravius: *Æternum*, nil longius. *Ignem*, quo animus, quo corpus, membra, oculi, viscera, præcordia, omnia torrentur. *Æternum*, cui meta Deus, & homo, qui cruciatur. *Ignem*, qui cesset nunquam, *Æternum*, qui nunquam finiatur. *Ignem*, cui noster ignis collatus sit fumus. *Æternum*, cui vita nostra comparata sit puncto minor. IGNEM ÆTERNUM denique. Hoc est uri, uri, uri, & semper uri. Hoc unum in inferno vocabulum, una hæc actio, uri. Fallor. Una hæc passio. Manè serò, nocte dieque. Fallor, die. Nocte perpetuâ. Credis hoc? fide certum est. Credis, inquam? tu credis? ergo evici, ut nunquam pecces. *Quis enim poterit habitare de vobis cum igne devorante? Quis habitavit ex vobis cum ardoribus sempiternis? (Isa. 13.)* Tunc, fili? experire, & ante ferales orci nuptias inseluctabilem animo ac mente desponde rogam, imitare scævola Christianum, dico Martianum, (*Sur. Febr. 13.*) & injectâ in ignes manu dic animæ, dic corpori tuo: Potes in æternum uri?

§. 4. *factura gloria celestis.*

Vis adhuc amplius? ita, æterno amplius.

Quid? Deum quem perdis, Cælum quo excidis, Angelos, Beatos, beatitudinem ipsam: tuam, si non peccâsses; æternam, si momento non posthabuisses. O qualem luctum, cum hæc in oculis quondam erunt! Egone infelix mercator parvo immensa, caduco æterna, instabili certa atque mansura postposui? itane est? Deo caremus, summo bono? Jesu meo, & Matre Jesu, & omnibus bonis? Gaudia illa immensa, quæ præparavit Deus diligentibus se, mea non sunt? nec videbo unquam; aut si videbo, tantum ut amissa doleam? O *infernum*, inquit Chrysostomus, *inferno acerbiores!* nam, cum tanta sit in nobis privatio boni, quantum ipsum bonum quod perditur; summum id malum esse oportet, quo fit jactura summi boni, hoc est, Dei. O te pœnâ divitem! qui uno momento & summum acquiras gehennæ malum, & summum amittas æternæ beatitudinis bonum, utroque miserrimus;

§. §. *Peccato est impar omnis pœna.*

Horres in suppliciis; ego in suppliciorum causis, Credésne? non sævitur in inferno, sed parcitur. Minor est pœna quam culpa, æternitas quam momentum. Ita est. Nec inferi, nec cælum explent. Stupes? stupeo ego stuporem tuum. Audi, in quo ex-

hor-